

Dersom den danske Fattiglovgivning fuldt ud skulde have tilbagevirkende Kraft i Landsdelene, maatte man konstruere en Fødekommune for de endnu levende Personer, som vilde have været fødehjemsstedsberettigede i en Kommune i de sønderjydske Landsdele, saafremt den danske Fattiglovgivning ogsaa havde været gældende der siden deres Fødsel, og som ikke ved Ophold har vundet Forsørgelsesret i en Kommune. At udfinde Fødekommunen ved Anvendelse af den danske Fattiglovgivnings Regler vilde imidlertid medføre et overordentlig stort Arbejde og i mange Tilfælde sikkert vise sig umuligt, idet det erfaringsmæssigt er forbundet med uhyre Vanskeligheder nu — i adskillige Tilfælde efter mange Aars Forløb — at faa konstateret, om og i hvilken Kommune Forældrene paa Fødselstiden havde et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold, og i hvilken Kommune Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn opholdt sig Ti-maanedersdagen før sin Nedkomst. Man har derimod ment at faa en overkommelig og praktisk gennemførlig Regel, naar Fødekommunen for Personer, der er født i de sønderjydske Landsdele, som foreslaaet, bliver den Kommune, indenfor hvis nuværende Omraade vedkommende er født. For ikke at paalægge en Kommune, i hvilken der ligger et Sygehus, Fødselsanstalt eller lign., særlig store Byrder, har man foreslaaet Reglen i Paragraffens 1. Stk., 2. Pkt., der i Princippet svarer til Reglen i § 16, 2. Stk. i Fattigloven af 9. April 1891. Det tilsvarende Æmne (Forsørgelsesstedet for Personer, fødte før Lovens Ikrafttræden) maatte, forinden Fattigloven af 9. April 1891 traadte i Kraft den 1. Januar

1892, ordnes ved 2. Afsnit af Indenrigsministeriets Skrivelse af 24. December 1891 (Nr. 356 i Min. Tid. A. for 1891); men man maa anse det for absolut det heldigste, at Overgangsbestemmelsen gives ved Lov.

I de næppe talrige Tilfælde, hvor en legal Fødekommune i Henhold til Fattigloven af 9. April 1891 § 21 eller Lov Nr. 305 af 28. Juni 1920 § 6, 2. og 3. Stk. er konstateret, og Fødselsnotering i denne har fundet Sted, har man dog anset det for rimeligt, at de heraf følgende Virkninger opretholdes, og foreslaar derfor i Paragraffens 2. Stk. en hertil sigtende Undtagelse fra Bestemmelserne i 1. Stk.

Til § 5.

(Overgangsbestemmelse.)

Efter Fattiglovens § 16 erhverves Forsørgelsesret i en Kommune ved 5 Aars uafbrudt fast Ophold efter det 18de Aar, under Forudsætning af at den paagældende i den Tid ikke har nydt Fattighjælp. Fra denne Regel, der ved Lovforslagets § 1 foreslaas indført i de sønderjydske Landsdele, har man dog ment ved Lovforslagets § 5, 1. Stk. at burde gøre en Undtagelse i de Tilfælde, hvor der har været ydet en Person Hjælp af en eller flere af de forskellige Arter, der er Genstand for lovbestemt mellemkommunal Refusion (Fattighjælp, Aldersrente, Enkebørnsunderstøttelse m. v.), idet Erhvervelsen af Forsørgelsesret i en anden Kommune i saa Tilfælde først indtræder tidligst ved 5 Aars Ophold efter den senest ydede Hjælp. Som ovenfor nævnt gaves en Overgangsregel om det samme Æmne ved Fattigloven af 9. April 1891 § 25, 2. Stk.